

по течението на р. Лжавица на около 1 километръ и 100 метра североизточно отъ Сливница:

Една линия, която ще се опредѣли на самото мѣсто;

Отъ тамъ къмъ югъ, западно отъ Вишанъ до вливането на Лжавица въ рѣката, по която е разположено селото Долна Невля:

Нагоре по течението на Лжавица;

Отъ тамъ къмъ югозападъ до вливането на една рѣчица въ р. Ябланица, на западъ отъ Врбча:

Една линия, която ще се опредѣли на самото мѣсто, като се прокара презъ кота 879 и пресече шосето Трънъ—Царибродъ непосредственно на югъ отъ разклонението на това шосе отъ прѣкото шосе Трънъ-Пиротъ;

Отъ тамъ на северъ до вливането на рѣка Ябланица въ Ерма (Трънска):

Течението на р. Ябланица;

de la rivière Lukavica à 1 kilm. 100 environ au Nord-Est de Slivnica:

une ligne à déterminer sur le terrain;

de là, vers le Sud et jusqu'au confluent à l'Ouest de Visan de la Lukavica avec la rivière sur laquelle est situé le village de Dl. Nevlja:

le cours de la Lukavica vers l'amont;

de là, vers Sud Ouest et jusqu'au confluent du'un ruisseau avec la rivière Jablanica, à l'Ouest de Vrabca:

une ligne à déterminer sur le terrain passant par la cote 879 et coupant la route de Trn à Tsaribrod immédiatement au Sud de la bifurcation de cette route avec la route directe de Trn à Piroto;

de là, vers le Nord et jusqu'au confluent de la Jablanica et de la rivière Jerma (Trnska):

le cours de la Jablanica;

Акцията на Сърбия и Гърция, подпомогнати отъ Черна-Гора и въ края отъ току-що подписалата Петербургския Актъ — Румъния, завърши съ договора за миръ отъ 28 Юли 1913 г. на Конференцията въ Букурещъ.¹⁾ Споредъ чл. 3 на тоя договоръ границата съ Сърбия се определи отъ в. Петерница на старата граница, следвайки старата турско-българска граница и водораздѣла на рѣкитѣ Вардаръ и Струма, съ изключение на горното течение на Струмица, последното въ сръбска територия, до планината Бѣласица сключвайки се тамъ съ българо-гръцката граница. По чл. 5 границата съ Гърция се трасира отъ новата българо-сръбска граница по гребена на Бѣласица планина до вливането на р. Мѣста въ Егейското море. Бѣломорското крайбрежие, между устието на р. Мѣста и Марица при една дължина отъ 120 кил. по брѣга, остана на България. А границата съ Румъния (чл. 2), между Дунава и Черното море, се отново изправи въ полза на Румъния, почвайки отъ Дунава, по-нагоре отъ Тутраканъ, по течението на реката до Черно море, на югъ отъ Екрене съ една територия отъ около 10,000 кв. кил. и приблизително 300,000 българско население най-плодородната частъ на България съ градоветѣ: Каварна, Балчикъ, Добричъ, Куртъ-Бунаръ, Тутраканъ и Силистра.

Турция не захъснѣ да се възползува отъ разпрата и въ началото на Юли окупира Одринъ, а къмъ 20 Августъ достигна дори до околноститѣ на Харманлий и така, въпреки Лондонския миренъ договоръ, постави България предъ свършения фактъ, като корегира въ своя полза сщия договоръ, съ тоя отъ Цариградъ, отъ 16/29 Септември 1913 г.²⁾ Новата турска граница мина отъ Агатополъ (Ахтополъ), като остави Малко-Търново на България съ Лозенградъ и Одринъ на Турция, отивайки на изтокъ отъ Свиленградъ (Мустафа-Паша), слизайки южно, на изтокъ отъ Орта-къой и на западъ отъ Димотика до Софлу съ направление по талвега на рѣка Марица.

По-късно тоя договоръ биде корегиранъ и допълненъ съ Конвенцията по ректификацията на българо-турската граница отъ 24 Августъ (6 Септември) 1915 г., като

¹⁾ Гл. Т. I. Стр. 55—58.

²⁾ Гл. Т. I. Стр. 58—69.